

syn til selve den foreliggende Sag skal jeg iagttage den ærede Formands Henvisning, altsaa hverken benytte Leiligheden til at komme ind paa almindelige Betragtninger over Hærvæsenet eller almindelige politiske Betragtninger; thi dertil egnar dette lille Spørgsmaal sig ikke. Spørgsmaalet her er overmaade let og overskueligt. Den ærede Marineminister forlanger en Bestemmelse i Sværnsloven, der berettiger ham til at kalde 20 Sekondlieutenanter i Fredstid til Tjeneste, forandret saaledes, at han herefter skulde kunne have 30. Det er en positiv Forandring i Loven, for saavidt et Stykke Sværnsordning, og det forekommer mig paa samme Maade som den første ærede Taler (Bojsen), for saavidt jeg forstod ham, at det er et Forlangende, der gaar videre, end nogen af de Smaalove, der have været ved Forholdene ved Hær og Flaade, tidligere er gaaet. Med Hensyn til Flaaden har man, og det holder jeg mig til, saavidt mig bekjendt, kun været ved Bestemmelserne angaaende Spofficersskolen, men saaledes, at man der har holdt Lallet indenfor det samlede Tal i Loven; der har kun været Tale om en noget anden Fordeling af Klasserne og med den Grændselse og nøiagtige Begrundelse, at selv om man fik denne Forandring af Klasserne, vilde man ved Benyttelsen deraf end ikke naae til at faae dækket de ledige Numre i Officersunderklassen. Der er en anden Art af Smaalove, vi have vedtaget ved Sværnet, og som angaa positive Forandringer i Bestemmelser angaaende Sværnets Ordning paa et enkelt Punkt, det er Lovene af 11te Februar og 20de November 1876 samt en Lov fra Efteraaret 1877. Ved disse tre Love er Rigsdagen i Forening med Regjeringen gaaet til at vedtage, at de 10 Kadetter i øverste Klasse af Officersskolen maatte for det første Mars Vedkommende forandres til 12 og for det sidste Mars Vedkommende til 14. Svad Begrundelsen af disse Love angaar — om Begrundelse, hvormed jeg navnlig skal henvise til Tillæg A. for 1877 — 78, Spalte 1654 — har den høitærede Marineminister aabent sagt, at, tog man Hensyn til de bestaaende Forhold efter Sværnsloven, havde han egentlig strengt taget ikke Brug for nogen Udvidelse af Spofficersskolens øverste Klasse; men vilde man tage Hensyn til, hvad han havde foreslaaet eller ventet at skulle gaa igennem ved Revisionen af Sværnsloven — og i den Henseende kunde han mulig ogsaa henvise til selve Folkethingets Affattelse — eller til hvad han maatte have for at betjene Søminevæsenet, trængte han til en Forøgelse. Jeg siger, paa denne Begrundelse har Folkethinget navnlig sidste Gang i Efteraaret 1877 stillende og enstemmigt vedtaget Tillabelsen til en Udvidelse af Kadetternes Tal. Strengt principielt vil jeg sige, at det forpligter aldeles ikke, men jeg er enig med den første ærede Taler (Bojsen) i, at der kan flyde Resultater

ud af en saadan Stilling fra Rigsdagens Side. Det forekommer mig imidlertid, at disse Resultater ikke paa nogen Maade begrunde det foreliggende Lovforslag hverken i Indhold eller Form, saaledes som det foreligger nu. Derfor er jeg enig med det samme ærede Medlem i ikke at være med til at fremme Lovforslaget i denne Stillelse; men da jeg i dette lille Spørgsmaal har en temmelig bestemt Opfattelse, tillader jeg mig at sige den tydelig, og maaffe det ærede Thing skulde dele den, og det er da den, at selv om vi meget strengt principmæssigt kunne sige stop til mere end 20 Sekondlieutenanter i Fredstid, efter at have vedtaget disse tre Smaalove, og selv om vi ogsaa saglig kunde det, idet vi kunne henvise Marineministeren til hans Reservelieutenanter, af hvilke ialtfald flere, naar han sigtede dem, vilde kunne gjøre ret god Nytte — og det viste sig jo, at man kunde bruge endel af dem allerede 1870, skjøndt Institutionen dengang var meget ny, og man ikke havde beholdt dem inde til fortsat Uddannelse — trods dette ene og trods dette andet er der endnu et Trede, der for mig gjør, at jeg ikke kan være med til rent at afvise den Tanke, der ligger i dette Forslag, og det er Hensynet til det personlige Spørgsmaal. Mig forekommer det nemlig saa, at, naar man har givet Regjeringen Tilladelse til at tage 2 Kadetter mere end 10 og siden 4 mere end 10, hvoraf dog den ene gif bort, og, forsaavidt de bestode, gjøre dem til Sekondlieutenanter efter Lovens Bydende, har man, naar man betænker, med hvilke Forventninger de Vedkommende ere gaaede ind paa den Betingelse, ligesom paataget sig en Slags moralsk Forpligtelse til at tage de personlige Konsekvenser af en saadan Beslutning lige overfor de paagjældende Individuer. Her foreligger nu det Tilfælde, at de to — eller maaffe kun den ene — Mand skal træde tilbage fra sin Stilling den 1ste November, hvis Rigsdag og Regjering ikke enes om Noget. Det er et temmeligt kostbart Apparat at lave en Officer til Flaaden. Han har for sit Vedkommende anvendt i alt Fald 4—5 Aar før den Tid, han kom til Skolen, og allerede den Gang var han baade praktisk og theoretisk designeret dertil i Forveien, og vi kjende jo Alle meget godt alle de Forhold, der skulle iagttages, inden man bliver Officer i Flaaden, endogaa kun Sekondlieutenant. Der er foruden det Krigsvidensfabelige ogsaa det, man kan kalde det Maritime. Og en saadan uddannet Person skal man nu, uagtet man mener at kunne have Nytte af ham, kaste overbord for nogle enkelte Hundrede Kroners Skyld. Holder jeg mig til det rent Personlige, siger jeg, at overfor de enkelte Individuer, som nu ere saaledes stillede, at Marinebestyrelsen ønsker at bevare dem, idet de opfylde alle Bestemmelser for at henhøre til Flaadens Korps, have vi efter mit Skjøn en moralsk Forpligtelse, idet vi stillende have vedtaget en